ESTE SATISFĂCĂTOR ACTUALUL SISTEM COMPETIȚIONAL DE RUGBY?

Majoritatea opiniilor exprimate de antrenori :

CAMPIONATUL TREBUIE SĂ FIE UN TEST DE REGULARITATE ȘI REZISTENȚĂ !

Nu peste mult timp iubitorii balonului oval vor relua drumul stadioanelor : va reîncepe campionatul. Un eveniment care readuce rugbyul în prim planul actualității. În dorința de a dezbate una din principalele probleme ale acestui sport, am lansat o anchetă în următoarele două direcții :

● CONSIDERAȚI POTRIVITĂ ACTUALA FORMULĂ A CAMPIONATULUI DIVIZIEI A ? (Dacă nu, ce alte propuneri aveți ?).

● CE PĂRERE AVEȚI DESPRE „CUPA FEDERAȚIEI" ȘI EFICIENȚA EI ?

Cînd am pus în discuția celor 14 antrenori ai divizionarelor A cele două teme mai sus enunțate am fost călăuziți de cîteva fapte dezvăluite pe parcursul desfășurării celor două principale competiții și anume :

a) se întîmplă ca echipele din Divizia A — repartizate în cele 4 serii diferite — să nu se întîlnească între ele cu anii ;

b) au existat situații cînd cu numai două victorii, realizate în serii, unele formații promovate în turneul final 1—8, odată ajunse aici, la adăpostul călduț al locului 8, pot, teoretic cel puțin, înregistra numai înfrîngeri, fără ca soarta să le fie periclitată.

c) partidele din „Cupa federației" s-au disputat, cel mai adesea, într-un anonimat cvasi-total, uneori în cursul săptămînii, la ore nepotrivite (9 sau 10 dimineața). Act pur formal, o asemenea partidă, jucată într-un nedorit „cadru intim", își vede anulat pe de-a întregul efectul propagandistic propriu oricărui spectacol sportiv.

UN CAMPIONAT CARE NU SATISFACE INTERESELE ECHIPELOR

Se detașează net opinia că actuala formulă de desfășurare a campionatului Diviziei A (4 serii a cîte 4 echipe) nu satisface interesele formațiilor, de unde și tendința tehnicienilor spre o competiție grupată, de regularitate, cu partide tur-retur.

Petre COSMĂNESCU (Steaua) : „Îmi mențin părerea pe care am exprimat-o și acum doi ani, tot la o solicitare a ziarului „Sportul", că un campionat compact, cu 12—14 echipe, ar fi mult mai util pentru dezvoltarea și propășirea rugbyului. În actuala formulă, pe de o parte, nu ne întîlnim niciodată unii cu alții, iar pe de altă parte, avem uneori în față adversari modești, sub pretențiile primei divizii".

Alexandru PALOȘANU (Politehnica Cluj-Napoca) : „Sînt categoric pentru o întrecere „sistem-divizie", de pildă, cu 14 echipe, așa cum a mai fost. Un sistem care, după mine, ar răspunde mai judicios competiției, constituind singura soluție de a apropia valoric formațiile din eșalonul prim al rugbyului nostru".

Theodor RĂDULESCU (R.C. Sportul studențesc) : „Nu ne satisface actuala formulă de campionat, care are în vedere numai interesele lotului reprezentativ, nu și ale cluburilor. Fără un campionat „șnur" nu vom fi în măsură să creștem viitoare cadre pentru echipa națională. Și, apoi, cînd joacă Steaua sau Farul, de pildă, într-un oraș cu echipă de Divizia A efectul propagandistic este infinit mai mare..."

Titi IONESCU (Politehnica Iași) : „Mă pronunț împotriva actualului sistem, neechitabil. Nu numai că există centre pe care nu le-am revăzut de doi ani, dar nici sub aspect economic nu apare nici o eficiență — cum se vrea — din moment ce oricum, trebuie să ne deplasăm de la Iași la Constanța, Petroșani și Timișoara".

Ion ȚUȚUIANU (Dinamo București) : „Pentru cunoașterea tuturor echipelor, a tuturor jucătorilor ne trebuie un campionat „clasic", aș spune cu 14 echipe".

Gheorghe BĂLTĂREȚU (Știința Petroșani) : „Dacă sîntem călăuziți de ideea creșterii valorice a tuturor echipelor — și, evident, așa trebuie să fim — atunci se impune să revenim la formula de acum trei ani, cu o competiție „sistem-divizie" care să cuprindă pînă la 14 formații".

Gheorghe RĂȘCANU („U" Timișoara) : „Campionatul trebuie să fie un test, în primul rînd, de regularitate și rezistență, care să determine în final o clasificare cît mai apropiată de valoarea reală a echipelor".

Eduard DENISCHI (Olimpia București) : „Nu văd — practic — o altă formulă decît revenirea la ceea ce a fost cu cîțiva ani în urmă..."

Vasile BERCU (T.C. Ind. Constanța) : „În formula prezentă a diviziei A sînt suficiente două victorii pentru a „sări" în prima grupă valorică (I—VIII), ceea ce mi se pare un non-sens, atîta timp cît în cea de a doua grupă (IX—XVI) rămîn cîteva formații oricum mai puternice decît cele care au prins... ultimul tren al eșalonului superior".

Virgil MIHALAȘCU (Rulmentul Bîrlad) : „Constat că interesul față de campionat a scăzut, de cînd nu mai vin în orașul nostru toate echipele puternice. Cele mai multe dintre formațiile din grupa a II-a valorică se prezintă la o valoare tehnică inferioară".

Opinii similare au exprimat și antrenorii **Ștefan SENIC (C.S.M. Suceava)** și **Emanoil ENE (Minerul Gura Humorului)**, care pledează, de asemenea, pentru modificarea actualei formule.

ȘI CÎTEVA PĂRERI „PRO"

Viorel MORARU (R. C. Grivița Roșie) : „Consider corespunzătoare formula de campionat. Argumente : a) atît condițiile climatice cît și calendarul competițional al echipei reprezentative nu permit organizarea unui număr mai mare de meciuri, doar dacă s-ar restrînge numărul echipelor, ceea ce nu ar fi de dorit ; b) formula actuală a Diviziei A poate suporta critici ca, de pildă, situația cînd la mijlocul clasamentului apar unele anomalii : echipe mai slabe, situate mai sus, au asigurat locul în competiție — remediul : o pregătire superioară **obligatorie** din partea tuturor echipelor ; c) important este să ajungă campioană formația cea mai bine pregătită, cea mai merituoasă și să retrogradeze echipele cele mai slabe".

Mihai NACA (Farul Constanța) : „Avem o formulă competițională satisfăcătoare, desigur, nu cea mai bună. Adevăratele valori trec însă prin sita campionatului și în sistemul seriilor preliminarii. Aș opina, totuși, și eu pentru un campionat cu 12 sau maximum 14 echipe. Nu mai multe, pentru că altfel competiția s-ar dilua".

Doi antrenori, **Ion TEODORESCU (Rapid București) și Bebe BOBOC (C.S.M. Sibiu)** au exprimat aceeași părere : „Campionatul este util, în această formulă, echipei naționale și, se înțelege, formațiilor care dau jucători lotului reprezentativ. Dar, dacă vrem să ajutăm toate echipele, și rugbyul în general, atunci soluția o constituie o divizie cu 14—16 echipe"

UN PAS SPRE „CUPA ROMÂNIEI"...

„Cupa federației" (competiție care se desfășoară în perioadele în care echipa națională este angajată în întreceri internaționale) stîrnește, într-o bună măsură, interes în rîndul antrenorilor. Mulți tehnicieni apreciază necesitatea ei, faptul că permite promovarea unor noi talente către primul eșalon al rugbyului nostru. Realmente o parte dintre tinerii remarcați astăzi : Vasile, Nache (Farul), Fl. Ionescu (Dinamo), Marin, Voicu, Pena (R.C. Grivița Roșie), Cojocaru, Rădulescu (R.C. Sportul studențesc) etc. au făcut primii pași spre consacrare, folosind tocmai absența titularilor. „Este o întrecere care umple golul competițional și menține echipele într-o activitate continuă" **(Gh. Răscanu)**. „Competiția trebuie folosită pentru lărgirea permanentă a orizontului elementelor tinere" **(P. Cosmănescu)**. „Este un bun rodaj pentru jucătorii în curs de formare" **(I. Țuțuianu)**. „Se poate juca un rugby frumos, deschis, neexistînd neapărat o miză" **(V. Moraru)**.

Au fost formulate și alte sugestii pe care le considerăm interesante și care merită atenție : „Întrecerea e binevenită. Totuși, un campionat de tineret-rezerve 1-aș vedea mai util" **(Th. Rădulescu)**. „O competiție necesară, dar care trebuie gîndită mult mai serios. În jurul ei se face simțită nevoia creării unei atmosfere de angajare, de responsabilitate" **(Al. Paloșanu)**. „Prea multă dezordine în jurul acestei competiții, pe care aș vedea-o transformată într-un campionat de tineret-rezerve, și, eventual, sub o altă titulatură ; de pildă, revenirea la „Cupa României" **(Titi Ionescu)**.

Ideea generoasă, a revenirii spre „Cupa României" o susțin și alți tehnicieni care aduc, însă, argumente diferențiate : „Sînt pentru „Cupa României", care — sigur — ar asigura un plus de interes și de angajare" **(Ion Țuțuianu)**. „Văd o Cupă a României, în care alături de echipele de A să fie prezente și formațiile de B, într-o întrecere sistem eliminatoriu" **(Ed. Denischi și Gh. Bălțărețu)**. „Da, aș fi de acord cu „Cupa României", după un sistem divizionar și desigur cu formații de B" **(B. Boboc)**.

Pare limpede, cei mai autorizați tehnicieni din sportul cu balonul oval și-au spus cuvîntul : campionatul nu corespunde, în actuala sa formulă, intereselor echipelor pe care le pregătesc, el nefiind — cum ar trebui — un test de regularitate și rezistență, în măsură să contribuie la creșterea calității rugbyului nostru. Se știe că valoarea unui campionat determină, de regulă, și performanțele echipei naționale, ale cărei răspunderi sînt mereu sporite. Așa că...

În aceeași măsură se impune să se întărească exigența și față de a doua competiție internă — „Cupa federației" — pe care antrenorii o doresc mai bine organizată, mai angajantă, sugerînd, în acest scop, transformarea ei în „Cupa României".

Față de numeroasele și interesantele propuneri expuse, pe care ni le însușim, ar fi de dorit ca federația de resort, la rîndu-i, să-și spună cuvîntul.

Anchetă realizată de Dimitrie CALLIMACHI, Tiberiu STAMA și Emanuel FÂNTÂNEANU

ANCHETELE noastre

Cum sînt valorificate condițiile pentru practicarea sporturilor de iarnă ?

ZĂPADA DE PE SEMENIC ESTE... OCOLITĂ DE SCHIORII FRUNTAȘI

● Zonc cu neasemuite frumuseți rămase în afara schiului de performanță ● Rezultatele nu sînt pe măsura condițiilor oferite ● În așteptarea competițiilor de anvergură

Încă din primele zile ale lunii noiembrie, munții **Semenicului** și **Țarcului**, din județul Caraș-Severin, se acoperă cu un strat gros de zăpadă. Mantia albă se menține pînă la sfîrșitul lui martie, deci o perioadă de timp îndelungată în care practicanții sporturilor de iarnă, din acest județ, se pot bucura din plin de binefacerile exercițiului fizic în aer liber.

Dacă cu ani în urmă iubitorii schiului din Reșița și din împrejurimi beneficiau, pe muntele Semenic, de cîteva cabane ce puteau găzdui aproape... 100 de schiori, astăzi sînt date în folosință trei hoteluri moderne, cu un grad sporit de confort, a căror capacitate depășește 500 de locuri. Saltul este evident, iar schiorilor le sînt asigurate condiții dintre cele mai bune. O altă „oază" a schiorilor din Caraș-Severin este **Muntele Mic**. Aflat în apropierea Caransebeșului, el domină împrejurimile prin înălțimea sa de 1806 m. Cele 6 cabane — **Bella Vista, Brădișor, Dor de Munte, Libertatea, Cuibul nostru** și **Muntele Mic** — pot găzdui aproape 500 de sportivi, iar pantele din apropierea lor oferă condiții excelente de practicare a schiului. Atît pe Semenic, cît și la Muntele Mic, mijloacele mecanice moderne de urcare au făcut ca afluența de schiori să fie în continuă creștere. Pe Semenic, un telescaun și trei baby-lifturi nu cunosc răgazul, iar la Muntele Mic un telescaun, cu plecarea din apropierea comunei Borlova, asigură... ascensiunea vîrfului în aproximativ o jumătate de oră.

Dar, cu toate acestea schiul din județul Caraș-Severin nu se poate lăuda cu cine știe ce realizări în domeniul performanței.

Singura unitate care se ocupă de selecția, îndrumarea și formarea schiorilor este **Clubul sportiv școlar Reșița**. Încadrată cu profesori de educație fizică, cu specializare schi, ca **Mariana Trestian-Achim, Doina Schweiger** și **Ștefan Gerő**, unitatea respectivă are grupe pentru probe alpine și de fond care-și desfășoară activitatea în perspectivă. Intenția nu este de neglijat, dar nu trebuie să uităm că clubul sportiv școlar are cîțiva ani buni de activitate, dar prezența tinerilor schiori reșițeni nu a fost prea remarcată în primele locuri ale diverselor campionate naționale. Ni s-a făcut însă precizarea că, acum, activitatea a fost orientată spre practicarea schiului de fond și actualele grupe de sportivi sînt în stadiul de învățare-perfecționare...

Secția de schi a asociației sportive **Olimpia**, de pe lîngă Întreprinderea de construcții și montaje Reșița, are o activitate sporadică și, după cîte am văzut, mai mult în scripte, deoarece practic ea este ca și inexistentă. **C.S.M. Reșița** a avut o secție, bine dotată cu echipament și materiale, dar a rămas doar cu... dotarea, odată cu plecarea instructorului voluntar Emanoil Vrăjitoru, cel care a determinat o oarecare activitate. Deci, după cum se vede, rezultatele nu sînt prea îmbucurătoare !

La Caransebeș, care se află la o aruncătură de băț de Muntele Mic, nu există nici o secție de schi (!), iar zăpada de pe vîrf stă albă și imaculată în așteptarea performerilor...

Desigur, C.J.E.F.S. Caraș-Severin are cunoștință despre aceste neajunsuri și încearcă să le elimine, fapt demonstrat, dealtfel, și de planul de măsuri întocmit, care prevede ca în scurt timp schiul din această zonă a țării să intre în drepturi depline, pe măsura posibilităților și condițiilor pe care le are. Iată cîteva dintre preocupările, de moment, ale comisiei județene de specialitate :

— constituirea a 6 centre de inițiere în schiul de fond la Văliug, Secu, Cuptoare, Anina, Steierdorf și Bozovici ;

— întărirea secției de schi alpin (de la Cl. sp. șc. Reșița) ;

— organizarea săptămînală a concursurilor de schi în cadrul competiției naționale „Daciada" ;

— reamenajarea și dotarea pîrtiilor de schi de pe Semenic și Muntele Mic ;

— desfășurarea pe Semenic a unor competiții de anvergură, cum sînt campionatele naționale de fond etc.

Sînt doar cîteva dintre obiectivele ce și le propun forurile locale. Normal, acestea trebuie îndeplinite și chiar depășite, deoarece, trebuie să recunoaștem, condițiile existente pentru practicarea schiului sînt printre cele mai bune din țară. Dragostea locuitorilor județului pentru acest sport este nealterată. Dealtfel, orice sfîrșit de săptămînă demonstrează că pîrtiile devin neîncăpătoare, iar spre Semenic și Muntele Mic se îndreaptă numeroși schiori din Reșița, Caransebeș, Lugoj și chiar din Timișoara și Arad etc.

Condițiile de practicare a schiului ne fac să întrebăm, totuși, Federația de schi și biatlon, pe antrenorii lotului republican, de ce evită să pregătească sportivii (chiar pe cei din loturile naționale) la Semenic, unde zăpada este din belșug, din noiembrie și pînă în martie, unde pîrtiile sînt excelente, unde locurile de cazare nu pun atîtea probleme, (ca în Poiana Brașov de exemplu), unde există liniștea necesară unui antrenament intens ? Avem convingerea că toți cei interesați nu vor ezita ca, încă din acest sezon, să-și îndrepte atenția spre coamele înzăpezite ale Semenicului, care, repetăm, oferă condiții dintre cele mai bune pentru practicarea schiului de performanță.

Paul IOVAN